

[Dahlgaard.]

spørgsmaal. Jeg ønsker her at sige, at jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Pürschel Ret i det Synspunkt, der syntes at ligge bagved det ærede Medlems Udtalelse, nemlig at det jydsk Universitets Beliggenhed faktisk var blevet afgjort, eller at Spørgsmaalet var blevet foregrebet ved Filosofikumprøvens Henlæggelse til Aarhus. Noget saadant vilde efter min Mening ikke være berettiget og ikke være loyalt overfor Rigsdagen, og jeg erindrer da ogsaa, at for mit Partis Vedkommende blev der i det Svar, vi i Fjor afsendte til Undervisningsministeren, givet Udtryk for, at den endelige Afgørelse af hele Universitetsspørgsmaalet ikke maatte foregribes ved det, der her blev givet Tilslutning til. Ogsaa indenfor mit Parti er der forskellige Opfattelser om Spørgsmaalet om et Universitets Beliggenhed, og derfor ønsker jeg at understrege, at det er Ministeren, der har Ansvaret for, at der ikke foregribes noget paa dette Omraade, og at Rigsdagen ikke faktisk bindes gennem det, der sker ovre i Aarhus.

Jeg finder dernæst Anledning til at fremsætte en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Willeesen, som, saa vidt jeg kan skønne, igen synes noget i Vilderede med, hvad egentlig de Forslag, han har stillet, gaar ud paa. Det synes, som om det ærede Medlem er af den Opfattelse, at han har stillet Forslag om at spare 675 000 Kr. paa det kongelige Teater, men det er jo en fuldkommen Vildfarelse. Af de 675 000 Kr., som det ærede Medlem stiller Forslag om at stryge, er de 442 000 Kr. en ren Versurpost, der her er opført som Udgift, medens den er opført som Indtægt paa en anden Post i Finanslovsforslaget; og Resten af Beløbet, som det ærede Medlem foreslaar strøget, er Beløb, der er lovmæssigt bundet gennem Loven om Driftstilskud af 1911 og Loven om Pensioner af 1923. Det, det ærede Medlem stiller Forslag om, har intet som helst med det kongelige Teaters store Underskud at gøre.

Vi for vort Vedkommende har som bekendt ikke nogen som helst Tillid til, at den Ordning, der nu er truffet om det kongelige Teater, er økonomisk forsvarlig. Vi har hele Tiden ment det uforsvarligt at gennemføre en Ordning af den Art uden nogen Plan for den kommende Økonomi og uden nogen Art af Sikkerhed for, at det økonomiske Resultat bliver bedre end nu. Men alt dette vedrører dette Ændringsforslag overhovedet ikke, og derfor beror det ærede Medlems Forslag paa en Misforstaaelse paa samme Maade som saa mange

andre af de Forslag, det ærede Medlems Parti her har stillet.

Christmas Møller: Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Hauge med en saadan Voldsomhed faldt over det ærede Medlem Hr. Vesterager i Anledning af den Kritik, det ærede Medlem Hr. Vesterager fremsatte overfor Bevillingen paa 100 000 Kr. til et dansk Hus. . . . (Afbrydelse: 200 000 Kr.). Første Del af en Bevilling paa 200 000 Kr. paa 100 000 Kr. til et dansk Hus i den internationale Studenterby i Paris. Det undrede mig, at det ærede Medlem Hr. Hauge gjorde dette, for det er jo nok rigtigt, at det konservative Folkepartis Flertal har givet Tilslutning til denne Bevilling, men der foreligger ikke noget om, at Partiet som Helhed har gjort det saaledes, at det ærede Medlem Hr. Vesterager derfor ikke skulde have Ret til at kritisere den. Meget mere underligt har det derimod været — som min ærede Kollega fra Kerteminde-Kredsen, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, har gjort mig opmærksom paa —, at det ærede Medlem Hr. Hauge nu er saaa fuld af Indignation, da Forholdet er det, at det ærede Medlem Hr. Hauge nogle Maanedere eller maaske nogle Uger efter, at vi havde sluttet forrige Rigsdagssamling, talte paa et Møde og vendte sig mod denne Bevilling og var fuld af Indignation over, at man kunde vedtage noget saadant. Det ærede Medlem Hr. Hauge har jo overmaade let til Indignation, det ved vi alle. Jeg maa maaske have Lov til at anmode det ærede Medlem Hr. Hauge om kun at anvende den i een Retning i Fremtiden.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg vil blot gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af nogle Udtalelser fra flere af de senere Talere, der kunde tyde paa, at jeg har udtrykt mig uklart, da jeg før talte om et saadant eventuelt Udvalg bestaaende af særligt sagkyndige og Medlemmer af Rigsdagen. Det, jeg tænkte paa, da jeg sagde, at jeg kunde tænke mig at nedsætte et saadant Udvalg, var, at dette skulde beskæftige sig med Principperne for Uddelingen af disse Understøttelser, men ikke, at det skulde være et fast Udvalg eller en fast Kommission, der skulde sidde Aar efter Aar og foretage Uddelingerne til de enkelte; det var Princippernes mulige Revision, jeg tænkte paa.

Bindslev: Jeg vil gerne til Klarlægelse af Forskellen mellem de livsvarige Hædersgaver og Understøttelserne paa den